

מחודדים

ת"ר ושננתם שיהיו דברי תורה מחודדים בפ"ך (קידושין ל).

מערבית: 073-249-0403
sikumhadaf12@gmail.com

לע"נ
הגה"ח ר' פינחס רוזנבוים זצ"ל
נלב"ע כ"ז ניסן תשע"ז

גליון
295

יחד עם כל בית ישראל בוכים גם אנחנו המרכז העולמי להפצת סיכומי הדף היומי 'מחודדים' על פטירתו של הגאון רבי ירחמיאל גרשון איידלשטיין זצוק"ל בן הרב עבי יהודה זצ"ל נלב"ע י' סיון תשפ"ג זכינו שנתן את הסכמתו ועידוד למען מפעל חשוב זה ת.נ.צ.ב.ה.

גיטין דף ט"ו. יום ד' פרשת בהעלותך י' סיון תשפ"ג

פרק שני - המביא גט

דף ט"ו - ע"א

משנה. המביא גט ממדינת הים ואמר בפני נכתב ולא אמר בפני נחתם, או בפני נחתם ולא בפני נכתב - פסול, והשמיענו המשנה שאמירת בפני נכתב ונחתם אינה רק לכתחילה, אלא מעכב בדיעבד. אמר 'בפני נחתם כולו ובפני נכתב חציו' - אם נכתב בפניו חציו ראשון של הגט לשמה כשר, ואפילו רק שיטה ראשונה שבה שם האיש והאשה והזמן, אבל אם נכתב בפניו רק חציו השני פסול.

דף ט"ו - ע"ב

אמר: בפני נכתב כולו, ובפני נחתם רק אחד מן העדים - פסול, לרב חסדא: אפילו שנים מעידים על חתימת יד שני פסול, שאו כולו בקיום הגט או כולו בתקנת חכמים.

לרבא: בזה כשר, שגם אם השליח היה אומר אני מכיר העד השני היה כשר ומשום שיש שנים אינו פסול, אמנם אם הוא ואחר

מעידים ומקיימים חתימת יד השני - פסול, גזירה משום קיום שטרות, שאין עד השטר יכול להיות אחד מעדי קיום של עד השני, שנאמר 'על פי שנים עדים' - חצי העדות על פיו של כל אחד מהעדים, ולא שתהא שלשת רבעי עדות עפ"י אחד.

לרב אשי: בזה כשר, שהרי אילו היה רק הוא מעיד על הכל היה כשר, ואין לפסול משום שיש עוד אחד עמו, אמנם אם אומר אני הוא עד השני פסול, שאו כולו בקיום הגט או כולו בתקנת חכמים.

גידוד חמשה ומחיצה חמשה - לרב חסדא אין מצטרפים להיות בתוכו רשות היחיד, אלא או כולו במחיצה או כולו בגידוד, למרימר מצטרפים, וכן הלכה (לתוס': חריץ חמש ומחיצה חמש לכו"ע מצטרפים שיהא בתוכו רשות היחיד, והסוגיא איירי בשני חצירות זו למעלה מזו העליונה לענין עירוב, או תל ברשות הרבים גבוה חמש והקיף על גביו מחיצה חמש).

נטילת ידיים נוטלים מכלי מחזיק רביעית מלא מים עד הפרק, ואפילו שנים יכולים ליטול ממנו כיון שבאים המים משיירי טהרה. יד אחת בנטילה ויד אחת בשטיפה בנהר ארבעים סאה - כשר (צריך לשפוך מים על ידיו שתי פעמים, יד אחת משטיפה גדולה כשתים ידו טהורה אפילו אין בה רביעית אם בא משיירי טהרה, שתי ידיו

בשטיפה אחת צריך רביעית) נטל חצי ידו וניגבה, וחזר ונטל חצי האחר - אין טהורות לחצאים, אפילו אם החצי הראשון עדיין טופח, ואיבעיא בטופח להטפוח.

גיטין דף ט"ז. יום ה' פר' בהעלותך י"א סיון תשפ"ג

דף ט"ז - ע"א

מקוה שיש בו ארבעים סאה בדיוק, וירדו שנים וטבלו זה אחר זה - לת"ק: ראשון טהור ושני טמא.

לרבי יהודה: אם היו רגליו של ראשון נוגעות במים בשעת טבילת השני, וגופו טופח להטפוח - אף השני טהור (ניצוק וקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לרש"י אם אין באחד מן המקוואות ארבעים סאה, לר"ת אם יש בתחתונה ארבעים סאה הוי חיבור, לר"י הוי חיבור אפילו אם אין בשניהם ארבעים סאה)

גזרו חכמים על הבא ראשו ורובו במים שאובים, ועל הטהור שנפל על ראשו ורובו שלשה לוג מים שאובים שיהא טמא, שהיו רוחצים בהם אחר הטבילה במקווה, והתחילו לומר שאין המקווה מטהר אלא אלו. ואיבעיא: חציו בביאה וחציו בנפילה האם טמא.

בעל קרי חולה שנתנו עליו תשעה קבים מים טהור לדברי תורה, ואיבעיא: חציו בטבילה וחציו בנתינה.

אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני נחתם - פסול,

ללישנא קמא בדעת רבי יוחנן: אם הגט יוצא מתחת ידי שניהם כשר, ששנים שהביאו גט מדינת הים לא צריך שיאמרו בפני נכתב ונחתם (לרש"י דווקא שניהם אדוקים בו, לתוס' די במה שאומרים שהבעל שלח, ונתנו האחד במעמד חברו, אחד שליח והשני מעיד שבפניו הבעל נתן לו הגט להוליך לאשתו לרבא כשר, לרבה לא אפילו אחר שלמדו, שלא גזר שיחזור הדבר בקלקולו אלא בשנים שהם שלוחים (שלא שכיח) שסובר שטעם תקנת האמירה היא משום שאין עדים מצויים לקיימו,

ובשנים שהביאו הרי הם מצויים לקיימו (לתוס': גם למ"ד משום לשמה ולאחר שלמדו)

ללישנא בתרא: גם אם הגט יוצא מתחת ידי שניהם פסול, שסובר שגם שנים שהביאו גט צריכים לומר בפני נכתב ונחתם, שטעם התקנה הוא משום שאין בקיאים לשמה, והתקנה היא שאותו השליח האומר בפני נכתב הוא צריך לומר בפני נחתם,

ולרבי יהודה כשר לאחר שלמדו, ולא חשש שיחזור לקלקולו.

דף ט"ז - ע"ב

שנים אומרים בפני נכתב ואחד אומר בפני נחתם: לת"ק פסול ולרבי יהודה כשר.

ללישנא קמא דרבי יוחנן: נחלקו כשאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם (אבל כשיוצא

מתחת ידי שניהם כשר, ששנים שהביאו גט א"צ לומר בפ"נ ובפ"נ), לת"ק - אף שיוצא הגט מתחת יד השליח האומר 'בפני נחתם' פסול, כיון שלא אמר גם 'בפני נכתב' גזירה שמא יבואו להחליף ולהכשיר קיום שטרות בעד אחד, לרבי יהודה - כיון שיש שנים המעידים על הכתיבה לא גזרו. ללישנא בתרא: לת"ק - אף שאותם שנים המעידים על הכתיבה הם שלוחים, כיון שאינם מעידים על הכתיבה פסול, ששנים שהביאו גט צריכים לומר בפני נכתב ונחתם כדי להעיד שנכתב ונחתם לשמה, גם לאחר שלמדו גזירה שמא יחזור הדבר לקלקולו, לרבי יהודה - כשר, שלא חששו שיחזור הדבר לקלקולו.

גיטין דף י"ז. יום ו' פר' בהעלותך י"ב סיון תשפ"ג

דף י"ז - ע"א

פרסי (חבר, לרש"י היינו פרסיים, ולתוס' שם אומה שבאו לבבל והרשיעו את הפרסיים) אחד לקח הנר מלפני רבה בר רב חנה ביום אידם שאינם מדליקים נר אלא בבית ע"ז שלהם, אמר:

נכתב ונחתם בו ביום אינה יכולה לגבות פירותיה עם הגט עד שתביא ראיה מתי הגיע הגט לידה (ואינו דומה לכל שטרות שתולים לומר שהגיע השטר לידו בזמן הכתוב בשטר שאין כותבים שטר ללוה אא"כ מלוה עמו משא"כ גט. לתוס': סתם גט סומכים שהגט הגיע לידה בזמן הכתוב בגט רק אם איתרע בנפילה חוששים שלא הגיע לידה בזמן הכתוב בגט)

לריש לקיש: כמו לרבי שמעון - משום פירות, אלא חולקים עליו וסוברים שיש לבעל פירות עד שעת חתימה, אבל משום זנות לא תקנו זמן - שאינה שכיחה (לא תקנו זמן בגט כדי שתגבה האשה מה שלוותה למזונות עד הגט, שהיא נאמנת על כך מיגו שיכולה להטמין הגט, ובעל אינו נאמן לומר גרשתי אלא מכאן ולהבא, ואפילו מכאן ולהבא אינו נאמן כשאשתו מכחישו, ועוד דגם בלי זמן יכולה להביא העדי מסירה לבית דין שיעידו שהיום התגרשה ועד אז הייתה אשת איש. תקנו זמן בשטר שחרור דאם מכר עבדו ואח"כ יכתוב לו שטר שחרור בלי זמן ויאמר העבד לרבו השני תביא ראיה ששטר מכר שלך קודם שהלוקח בא להוציא מהעבד המוחזק בנפשו, והמוציא מחבירו עליו הראיה)

תקנת זמן היא לכתחילה, ואם בא לכתוב בלי זמן לא יכתבו לו סופרי הדיינים, ואם נכתב לא תינשא, אבל אם ניסת הולד כשר, ומועילה התקנה כיון שלכתחילה לא תינשא. ואין חוששים שיגזוז הזמן וכיון שנשאת לא תצא, ויבא לחפות על בת אחותו או למכור בפירות - שלא חששו לרמאות כזו שהיא ניכרת.

גט שכתבו בו זמנו 'שבוע פלוני של יובל', ולא כתב איזו שנה חודש ויום, או כתב בו שנה ולא חודש ויום, או כתב חודש ולא כתב איזו שבת, איזו שבת ולא איזה יום - כשר, שמכל מקום זמנו מועיל ולפניו ולאחריו, שהרי גם במפרט היום מועיל רק לימים שלפניו ולאחריו אך אין מודיע מתי ביום.

גיטין דף י"ח. שב"ק פר' בהעלותך י"ד סיון תשפ"ג

דף י"ח - ע"א
אין חוששים שכתב גט והניחו מלגרש

רבש"ע, או החביאנו בצילך או הגלנו בצל בני עשיו שמכבדים אותנו, ואף שנאמר 'אלוקים הבין דרכה והוא יודע את מקומה' - יודע הקב"ה בישראל שאין יכולים לקבל גזירת רומיים עמד והגלה אותם לבבל, היינו קודם שבאו הפרסיים (החברים) לשם.

אחד אומר בפני נכתב ושנים אומרים בפני נחתם - כשר,

ללישנא קמא דרבי יוחנן: שנים שהביאו גט צריכים לומר בפני נכתב ונחתם, ולכן דווקא אם הגט יוצא מתחת יד עד המעיד על הכתיבה, שהוא כשנים.

ללישנא בתרא: שנים שהביאו גט אינם צריכים לומר בפני נכתב ונחתם, ולכן אפילו אם הגט יוצא מתחת ידי עדים המעידים על החתימה כשר, ולישנא בתרא הוא העיקר.

משנה . גט שנכתב ונחתם ביום, או נכתב ונחתם בלילה, או נכתב בלילה ונחתם ביום - כשר, שאינו מוקדם.

נכתב ביום ונחתם בלילה - לת"ק פסול משום שהוא מוקדם, **לרבי שמעון:** במכר ומתנה והלוואה שטר מוקדם הוא ופסול, אבל בגט כשר, שסובר שתקנת זמן בגט כדי לידע עד מתי יש לבעל זכות פירות, שסובר שמשעה שכתב הגט אין לבעל זכות בפירותיה, ובדין יכולה לטרוף פירותיה מלקוחות מזמן כתיבת הגט גם אם הקדים הכתיבה להחתימה.

דף י"ז - ע"ב

טעם תקנת זמן בגיטין לדעת חכמים -

לרבי יוחנן: שמא תזנה אשתו (שהיא בת אחותו) תחתיו ויכתוב לה גט בלי זמן, וכשיעידו עליה בבית דין תאמר גרושה הייתי (ולא נעמידה בחזקת אשת איש כיון שהיא גרושה לפנינו, וגם משום שיש להעמידה בחזקת כשרות) ולא כרבי שמעון הסובר שתקנת הזמן משום פירות, ומשעת כתיבה אינו גובה פירות, אלא יש לו פירות עד שעת נתינה, ואפילו

כשר, שמשעת כתיבה אין לבעל פירות.

דף י"ח - ע"ב

נכתב ביום ונחתם לאחר עשרה ימים,

לריש לקיש פסול גם לרבי שמעון שחוששים
שלא בתוך כך פייס את אשתו ונתייחד עמה
והוא גט ישן ופסול גזירה שמא יאמרו גיטה
קודם לבנה (לתוס' לא חוששים שנתייחד גם בלי הוכחת
קול שכוונת הש"ס הוא שלא חוששים שביטל הגט כיון שלא
היה שם, ואפילו ביטלו אם חזר ואמר לחתום חוזר ומגרש בו,
ובאומר מעכשיו אם לא באתי ולא בא לא מהני ביטול באמירת
בטל הוא)

לרבי יוחנן אילו פייס היה קול על כך שהיו
השכנים והשכנות מרגישים בכך.

אמר לעשרה כתבו גט לאשתי אחד כותב
ושנים חותמים, כולכם כתבו לרבי יוחנן
לשנים נתכוון שיחתמו כעדים והשאר
החתים לביישה ברבים ותנאי הטיל בגט
שלא יהא גט אלא אם כולם חותמים בו,
לריש לקיש נתכוון שכולם יחתמו משום
עדים, חתמו בו שנים מכאן עד עשרה ימים
או נמצאו קרובים או פסולים לרבי יוחנן
כשר לריש לקיש פסול, ואם חתמו בתחילה
קרוב את פסול י"א שפסול גם לרבי יוחנן
שיאמרו כיון שחתם תחילה ודאי לשם עדות
חתם ויכשירו קרוב בכל השטרות.

רבי יהושע בן לוי הכשיר גט שאמר הבעל
כולכם חתמו וחתמו שנים היום והשאר
מכאן ועד עשרה ימים, בשעת הדחק שהלך
הבעל לדרכו או ניסת כבר אע"ג שסבר
כריש לקיש שכולם חותמים משום עדים לא
הוי מוקדם שסובר כרבי שמעון, וכדעת רבי
יוחנן שהכשיר רבי שמעון אפילו מכאן ועד
עשרה ימים.

בו עד אחר זמן שמא התפייסו ביניהם ואם
כן לא הועילו חכמים בתקנתם לכתוב זמן -
שאינ רגילים להקדים פורענות ולכתוב גט.

גיטין הבאים ממדינת הים שנכתבו בניסן
ולא הגיעו עד תשרי - כיון שיש להם קול
שלא נמסרו ביום הכתיבה, בין לעניין זנות
ובין לעניין פירות צריכה להביא ראיה מתי
בא הגט לידה.

האשה שהתגרשה צריכה להמתין שלשה
חדשים לפני שנישאת,

לרב משעת נתינה ולכן שליח שנשתהה
בדרך שלשה חדשים משהגיע הגט לידה
צריכה להמתין שלשה חדשים,

לשמואל משעת כתיבה ולכן המשליש גט
לאשתו ואמר אל תתנוהו לה אלא לאחר
שלשה חדשים משנתנו לה מותרת להינשא
מיד, והלכה משעת כתיבה.

כתובה כל זמן שיש עליה שם כתובה
אינה משמטת, וממתי משמטת כשאר חוב
? לרב שישלם קצת ותזקוף עליו המותר
במלוה שאין עליו שם כתובה ומעשה בית
דין שאינו משמט, ובשעת העמדה בדין היה
בזקיפה, לשמואל שישלם קצת אע"פ שלא
זקפה או זקפה אע"פ שלא פרע קצת (וכן הדין
לעניין תוספת כתובה)

כתובה דינה כמעשה בית דין שנכתב ביום
ונחתם בלילה שכשר, שהחיוב הוא מחמת
הפסק דין וכן כתובה החיוב משעת כניסה
לחופה (אבל אין לעשות כן משום שתוספת כתובה אין לה
קול)

שטרות שנכתבו ביום והיו עסוקים באותו
ענין משעת כתיבה עד חתימה כשר שמשעת
כתיבה יש קול.

לרבי שמעון גט שנכתב ביום ונחתם בלילה

ADVICE
למשכנתאות

אדוויס-הרבה יותר מיעוץ

יסודי

חסכוני

היימיש

הגליון בחסות:

מאיר כץ 052.712.6278 \ Advice7171@gmail.com